

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.546 van 11 september 2017
in de zaak A. 222.848/XIV-37.493**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Zouhaier Chihaoui
 kantoor houdend te 1083 Brussel
 Landsroemlaan 40
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 7 augustus 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 189.279 van 30 juni 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 16 augustus 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Verzoeker voert in een enig middel aan dat het bestreden arrest niet naar recht zou zijn verantwoord “in het licht van de artikelen 2 en 3 EVRM *juncto* 13 EVRM” doordat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft nagelaten om relevante medische stukken aangaande zijn toestand in zijn beoordeling te betrekken.

Waar verzoeker aanvoert dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het door hem aangebrachte medisch attest van 30 april 2015 buiten beschouwing laat terwijl op basis daarvan “duidelijk [kon] worden vastgesteld dat de ambtenaar-geneesheer de toestand van verzoeker op medisch vlak niet op correcte wijze heeft beoordeeld”, moet worden vastgesteld dat het betreffende attest niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd voorgelegd in het kader van de voorliggende procedure die betrekking heeft op een bevel om het grondgebied te verlaten, noch heeft verzoeker enige argumentatie in die zin ontwikkeld in zijn verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker heeft het attest enkel aangevoerd in zijn beroep tegen de beslissing van de staatssecretaris van 31 maart 2015 waarbij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ ongegrond werd verklaard, een beroep dat door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verworpen met het arrest nr. 189.277 van 30 juni 2017. Het cassatieberoep tegen dat arrest werd door de Raad van State met beschikking nr. 12.545 van 11 september 2017 niet-toelaatbaar verklaard.

Wat het “relevant medisch stuk dd. 4 augustus 2014” betreft, stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest vast dat dit stuk reeds door een arts-adviseur werd beoordeeld naar aanleiding van de verblijfsaanvraag die verzoeker op 30 september 2014 heeft ingediend. Het bestreden arrest vermeldt dat de ambtenaar-geneesheer daarbij “stelde in een advies van 7 november 2014 dat de gezondheidstoestand van verzoeker ongewijzigd is ten aanzien van het medisch attest, gevoegd bij de door de verzoeker op 26 april 2011 ingediende machtigingsaanvraag, dat er geen enkele nieuwe diagnose wordt gesteld voor de betrokkene en dat het voorgelegde standaard medisch getuigschrift dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van de verzoeker bevestigt”. De aanvraag van 30 september 2014 werd vervolgens niet-ontvankelijk verklaard en in het kader van het beroep tegen die beslissing stelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de afstand van het geding vast. Op grond van bovenstaande vaststellingen vermocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op wettige wijze te besluiten dat het medisch stuk van 4 augustus 2014 niet aantoont dat verzoeker zich in een actuele fysieke en psychologische toestand bevindt die het reizen naar zijn herkomstland onmogelijk maakt.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat “het arrest niet naar recht is verantwoord in het licht van de artikelen 2 en 3 EVRM *juncto* 13 EVRM”. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op elf september tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.
----------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams